

JEAN-MARIE BYTEBIER

RENDEZ-VOUS

JOS ROSSEELS

RENDEZ-VOUS

Na een vriendschap van 15 jaar kwam er de uitnodiging van de galerist aan zijn vriend, de kunstenaar, om het begin van een nieuw seizoen te vieren en elkaar opnieuw te vinden, ergens onderweg in 'a labyrinth of time'. Wat ook de titel is van de roos-blauwe wolkenhemel die de aanzet betekende voor de tentoonstelling Rendez-vous.

Rendez-vous is de afspraak van twee vrienden om een moment te vinden en een plaats, om, naar analogie met de etymologie van het woord, zich aan elkaar 'terug te geven'. Rendez-vous is de ontmoeting van de scheppende kunstenaar en zijn vriend, op een van hun vele wandelingen. Een samenkomen van paden, want 'om te worden wie zij zijn', moesten ze vele wegen aansnijden, wist ook Friedrich Nietzsche. Een samenkomen ook van oud en nieuw werk, van schilderijen die functioneren als fragmenten van het onderweg zijn, van bewandelde paden en gewandelde landschappen.

In Rendez-vous ervaar je als toeschouwer het fysieke van de vele wandelingen van de vrienden en hun lezing van het landschap onderweg. RENDEZ-VOUS (2021), het grote groene doek leunend tegen de muur, maakt de gehele tentoonstellingsruimte tot landschap en neemt je mee op pad. Met aandacht kijk en luister je naar wat er in het landschap te beleven valt, verwijl je bij de natuur, zonder doel, om gewoon te 'zijn'. Je gaat op in het landschap, wordt gevoelig voor de seizoenen en hun uitwerking, voor zon, wind, regen en stilte. De stilte van het omsloten bos. In Soil (2021) voel je met je voeten het landschap dat je draagt, onderga je de verbondenheid met de aarde en kan je niet voorbijgaan aan de anders bijna onzichtbare rotsjes uit Herri met de Bles' De vlucht naar Egypte (Soil is een uitvergroting van een van die rotsen).

Net als de voortdurend voortdrijvende wolken in de hemel van Drifting Clouds (2020) ben niet alleen jij als wandelaar steeds in beweging, maar ook het landschap, en dat in dialoog met je. Want het is er, buiten je om, maar het is er slechts omdat jij het ziet. Het wandelen is een eeuwige wederkeer van wat Nietzsche het "Augenblick" noemde, het knipperen van de ogen waarin telkens opnieuw de werkelijkheid, het landschap wordt geherinterpreteerd. Het wandelen is een aaneenschakelingen van zichzelf steeds herscheppende ogenblikken.

Dat dynamische van het gewandelde landschap wordt treffend, maar momentaan gevat in de prachtige verzameling aquarellen die het centrum van de tentoonstelling uitmaakt. De constellatie die steeds herschikt kan worden, geeft uitdrukking aan het uitgesproken nomadische karakter van deze schetsen, gemaakt onderweg, met een materiaal dat snel droogt en dus gemakkelijk mee te nemen is op pad.

Op pad ga je als wandelaar best alleen. Want teruggeworpen op jezelf en het ritme van je regelmatige tred, spreekt de natuur het best tot je. 'Le monde entier brille avec des choses qu'on ne voit pas', luidt ook het schilderij uit 2019. Je ervaart de beweeglijkheid van je lichaam dat uiteindelijk uit zijn voegen barst en één wordt met het landschap. En onderweg is er de mogelijkheid tot een ontmoeting, een rendez-vous...

Roxane Baeyens

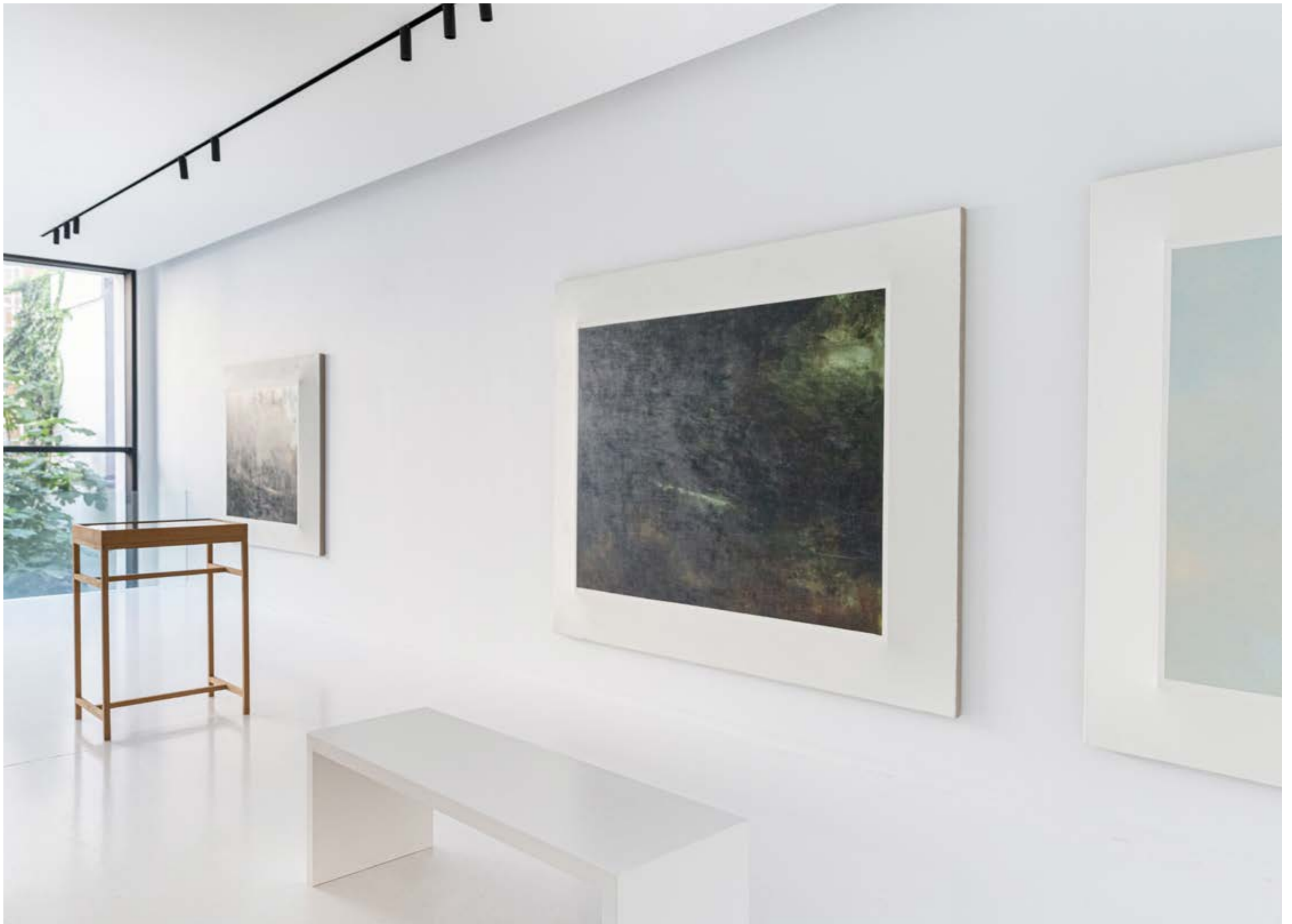

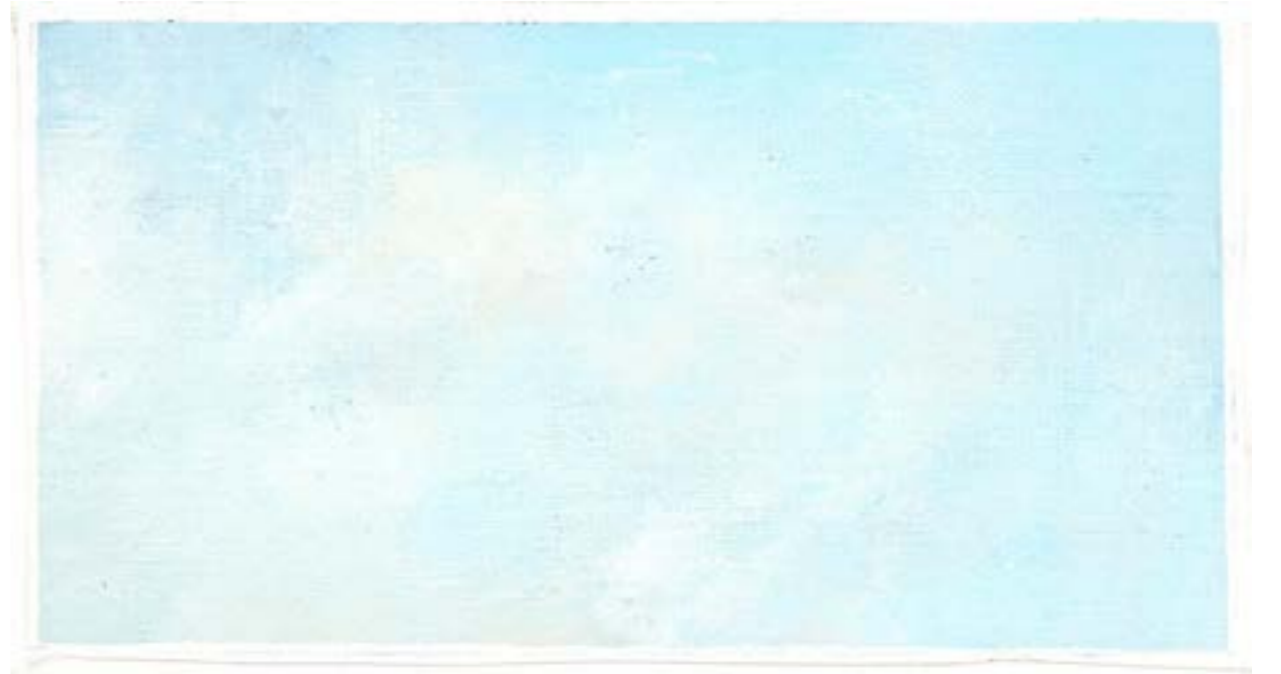

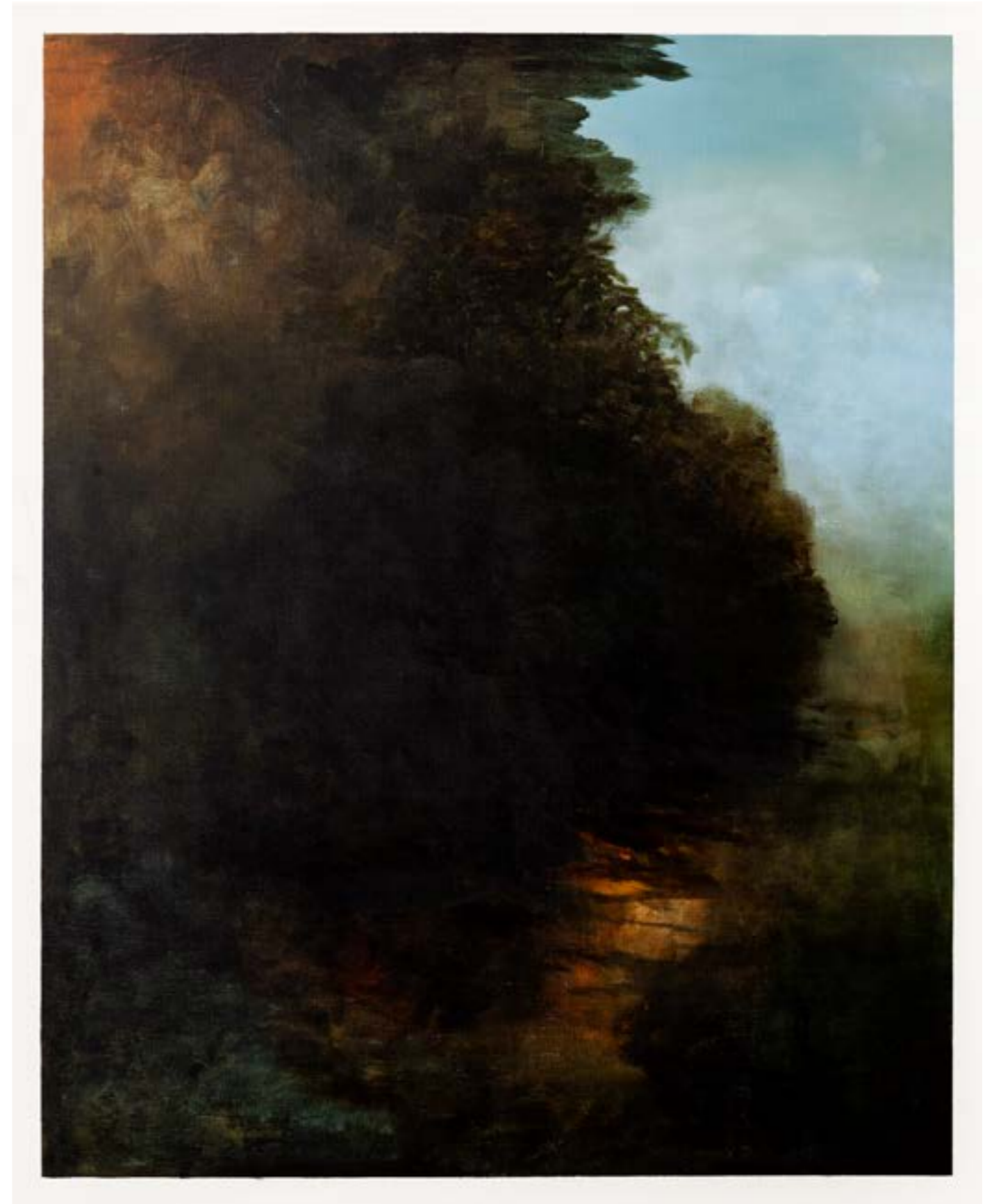

COLOPHON

Uitgegeven door De Wael 15

Tekst: Roxane Baeyens

Foto's: Lore Steveninck - Karel Moortgat

Ontwerp: Gilles De Schoesitter

Met dank aan: Jean-Marie Bytebier, Jos Rosseels, Rik Rosseels, Gilles De Schoesitter,
Arplus projects, Ar+ architectuur en interieurprojecten,

